

การศรัทธาที่สมบูรณ์ คือการปรารถนาดี ต่อผู้อื่น

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.อะมีน บิน อับดุลลอฮฺ อัช-ชะกอวีย์

แปลโดย : ญัจญวา บุญมาเลิศ

ตรวจทานโดย : อัสรัน นียมเดชา

ที่มา : หนังสือ อัต-ดูร์อูร์ อัล-มุนตะกอลฮฺ มิน อัล-กะลีมาต อัล-มุ
ลกอลฮฺ

2012 - 1433

IslamHouse.com

شرح حديث

«لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ»
« باللغة التايلاندية »

د. أمين بن عبدالله الشقاوي

ترجمة: نجوى بونماليرت

مراجعة: عصران نيومديشا

المصدر: كتاب الدرر المنتقاة من الكلمات الملقاة

2012 - 1433

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

การศรัทธาที่สมบูรณ์ คือการปรารถนาดี ต่อผู้อื่น

มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ขอการสดุดียกย่อง
และความสันติจงประสบแด่ท่านศาสนทูตของพระองค์ ฉันขอ
ปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว
เท่านั้น ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์ และฉันขอปฏิญาณว่ามุ
ฮัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

มีรายงานหะดีษซึ่งบันทึกโดยท่านอิมามอัล-บุคอรียะ
และมุสลิม จากท่านอนัส บิน มาลิก เราะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า:

« لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ » [البخاري برقم ١٣،

ومسلم برقم ٤٥]

ความว่า “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจะยังไม่มีศรัทธา
อย่างแท้จริง จนกว่าเขาจะปรารถนาให้พี่น้องของเขา

ได้รับในสิ่งที่เขาปรารถนาจะให้ตนเองได้รับ” (บันทึกโดย อัล-บุคอรีฮฺ หะดีษเลขที่ 13 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 45)

หะดีษอันทรงเกียรติบทนี้ เป็นหนึ่งในหะดีษที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและถือเป็นหัวใจหลักของศาสนา หากว่าเราได้ปฏิบัติตามแล้ว ย่อมสามารถจัดความชั่วร้ายต่างๆ และยุติข้อพิพาทระหว่างผู้คนได้ สังคมส่วนรวมก็จะถูกปกคลุมด้วยความปลอดภัย ความดีงาม และสันติสุข ซึ่งสิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อหัวใจปราศจากการขี้ฉ้อ คดโกง และอิจฉาริษยา

ทั้งนี้ เพราะการอิจฉาริษยาส่งผลให้ผู้ริษยาเกลียดชังซึ่งผู้ที่ทำดีเหนือกว่าหรือเทียบเท่ากับเขา โดยเขาปรารถนาที่จะให้ตนเองโดดเด่นแต่เพียงผู้เดียวเหนือผู้อื่นด้วยคุณงามความดีของเขา แต่การศรัทธานั้นจะส่งผลตรงกันข้าม กล่าวคือผู้ที่มีความศรัทธาจะหวังให้ผู้ศรัทธาทั้งหมดมีส่วนร่วมได้รับสิ่งดีๆ ที่อัลลอฮฺทรงประทานให้ โดยที่ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปเลยแม้แต่น้อย (ญามิอุลอุลุม วัลหิกัม หน้า 147)

ท่านมุอาซ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านได้ถามท่าน
เราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ถึงการศรัทธาที่ประเสริฐ
ที่สุด ซึ่งท่านตอบว่า:

« أَفْضَلُ الْإِيمَانِ: أَنْ تُحِبَّ لِلَّهِ وَتُبْغِضَ فِي اللَّهِ ، وَتُعْمَلَ لِسَانَكَ فِي ذِكْرِ اللَّهِ
قَالَ: وماذا يا رسول الله ؟ قال: وَأَنْ تُحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ ، وَتَكْرَهُ
لَهُمْ مَا تَكْرَهُ لِنَفْسِكَ ، وَأَنْ تَقُولَ خَيْرًا أَوْ تَصْمُتَ » أحمد برقم ۲۲۱۳۰

ความว่า “การศรัทธาที่ประเสริฐที่สุด คือ การที่ท่านรักเพื่อ
อัลลอฮฺ โกรธเพื่ออัลลอฮฺ และการที่ท่านใช้ลิ้นของท่านไป
กับการรำลึกถึงอัลลอฮฺ” ท่านมุอาซได้ถามต่อว่า: แล้วมีอะไร
อีกไหมครับท่านเราะฮูลุลลอฮฺ? ท่านตอบว่า: "การที่ท่าน
ปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นได้รับในสิ่งที่ท่านปรารถนาให้
ตนเองได้รับ และรังเกียจที่จะให้ผู้อื่นได้รับในสิ่งที่ท่าน
รังเกียจที่จะให้ตนเองได้รับ และการพูดในสิ่งที่ดีหรือไม่ก็
เจียบเสีย” (บันทึกโดยอะหมัด หะดีษเลขที่ 22130)

และนี่คือแขนงหนึ่งของการศรัทธาที่สำคัญยิ่ง ดังนั้น
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงได้ระบุว่า การปฏิบัติสิ่ง
นี้จะเป็นบุญแจ่มใสสว่างสรรค์ ดังปรากฏจากหะดีษของท่านยะ

ซี้ด บิน อะลัด อัล-กือสรียู เราะอะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะ
สูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่ฉันว่า:

« أَتُحِبُّ الْجَنَّةَ ؟ » قُلْتُ : نَعَمْ ، قَالَ : « فَأَحِبِّ لِأَخِيكَ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ » [رواه

أحمد برقم 16655]

ความว่า “ท่านปรารถนาที่จะเข้าสวรรค์หรือไม่?” ฉันตอบว่า
“ครับ” ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า “ดังนั้น
จงปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นได้รับเหมือนกับที่ท่านปรารถนา
ให้ตนเองได้รับ” (บันทึกโดยอะหมัด หะดีษเลขที่ 16655)

มีหะดีษบันทึกจากท่านอับดุลลอฮุ บิน อัมรุ บิน อัล-
อาศ เราะอะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ
วะสัลลัม กล่าววว่า:

« فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُزْحَرَ عَنِ النَّارِ وَيُدْخَلَ الْجَنَّةَ ، فَلْتَأْتِهِ مَنِيَّتُهُ وَهُوَ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ، وَلَيَأْتِ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُؤْتَى إِلَيْهِ » [رواه مسلم

برقم 1844]

ความว่า “ผู้ใดปรารถนาที่จะได้รับการปลดปล่อยให้รอด
พ้นจากไฟนรก และได้เข้าสรวงสวรรค์ ก็จงให้ความตาย

มาเยือนเขาขณะที่เขาดำรงสภาพเป็นผู้ศรัทธามั่น
ต่ออัลลอฮ์และวันสิ้นโลก และจงปฏิบัติต่อผู้คนในสิ่งที่
เขาปรารถนาให้ผู้คนปฏิบัติต่อตัวเขาเอง” (บันทึกโดยมุสลิม
หะดีษเลขที่ 1844)

จากท่านอบูซุรฺ เราะฮิฎลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะฮูล
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า:

« يَا أَبَا دَرٍّ إِنِّي أَرَاكَ ضَعِيفًا ، وَإِنِّي أَحِبُّ لَكَ مَا أَحِبُّ لِنَفْسِي ، لَا تَأْمُرَنَّ عَلَيَّ
اِنَّنِي ، وَلَا تَوَلَّيَنَّ مَالَ يَتِيمٍ » [رواه مسلم برقم 1826]

ความว่า “โอ้อบูซุรฺเอ๋ย ฉันเห็นว่าท่านนั้นเป็นผู้ที่อ่อนแอ
และฉันก็ปรารถนาที่จะให้ท่านได้รับในสิ่งที่ฉันปรารถนา
ให้ตนเองได้รับ ดังนั้น ท่านจงอย่าได้เป็นผู้นำ และจง
อย่าได้เป็นผู้พิทักษ์คุ้มครองทรัพย์สินของเด็กกำพร้าเลย”
(บันทึกโดยมุสลิม หะดีษเลขที่ 1826)

การที่ท่านนบีได้ห้ามอบูซุรฺในเรื่องดังกล่าว เนื่องจาก
ท่านนบีเห็นความอ่อนแอในตัวเขา และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะ
ลัยฮิวะสัลลัม ก็ต้องการห้ามผู้อ่อนแอทั้งหมดเช่นเดียวกัน อนึ่ง
การที่ท่านนบีเป็นผู้ปกครองดูแลประชาชน ก็เพราะพระองค์

อัลลอฮฺทรงมอบความเข้มแข็งให้แก่ท่าน และยังได้ทรงสั่งใช้ให้ท่านทำการเรียกร้องเชิญชวนผู้คนทั้งมวลไปสู่การเชื่อฟังพระองค์ โดยท่านนบียังเป็นผู้บริหารกิจการทางด้านศาสนาและทางโลกของเหล่าประชาชนอีกด้วย

ท่านมุหัมมัด บิน วาสิอ์ ได้เคยขายลาตัวหนึ่ง แล้วก็มีชายคนหนึ่งกล่าวกับเขาว่า “ท่านพอใจที่จะให้ลาตัวนั้นแก่ฉันไหม?” เขาตอบว่า “หากฉันพอใจที่จะให้ท่าน ฉันคงไม่ขายมันไปหรอก” นี่เป็นสัญญาณที่บ่งชี้ว่าเขาจะไม่พึงใจให้พี่น้องของเขาได้รับสิ่งใดนอกจากสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เขาพึงใจเช่นกัน และทั้งหมดนี้ก็เป็นข้อคิดเตือนใจแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ซึ่งก็คือภาพรวมของศาสนา

ท่านอับดุลอะซะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮฺอันฮฺ กล่าวว่:

إِنَّ فَيَّ شَابًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ائْتِدَنْ لِي بِالزَّيْتِ! فَأَقْبَلَ الْقَوْمُ عَلَيْهِ فَرَجَرَوْهُ وَقَالُوا : مَهْ ، مَهْ ، فَقَالَ : « اذْنُهُ » ، فَدَنَا مِنْهُ قَرِيبًا ، قَالَ : فَجَلَسَ ، قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « أَفْتَجِبُهُ لِأَمِّكَ ؟ » قَالَ : لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاءَكَ ، قَالَ : « وَلَا النَّاسُ يُجِبُونَهُ لِأُمَّهَاتِهِمْ » ؛ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَفْتَجِبُهُ لِابْنَتِكَ ؟ » قَالَ : لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ

فِدَاءَكَ ، قَالَ : « وَلَا النَّاسُ يُجِبُونَهُ لِنَبَاتِهِمْ » ؛ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَفْتَجِبُهُ لِأُخْتِكَ؟ » قَالَ : لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاءَكَ ، قَالَ : « وَلَا النَّاسُ يُجِبُونَهُ لِأَخْوَاتِهِمْ » ؛ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَفْتَجِبُهُ لِعَمَّتِكَ؟ » قَالَ : لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاءَكَ ، قَالَ : « وَلَا النَّاسُ يُجِبُونَهُ لِعَمَّاتِهِمْ » ؛ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « أَفْتَجِبُهُ لِخَالَتِكَ؟ » قَالَ : لَا وَاللَّهِ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاءَكَ ، قَالَ : « وَلَا النَّاسُ يُجِبُونَهُ لِخَالَاتِهِمْ » قَالَ : فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ ، وَقَالَ : « اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبَهُ ، وَظَهِّرْ قَلْبَهُ ، وَحَصِّنْ فَرْجَهُ » ، قَالَ : فَلَمْ يَكُنْ بَعْدَ ذَلِكَ الْفَتَى يَلْتَفِتُ إِلَى شَيْءٍ . [رواه أحمد ٢٢٢١١]

ความว่า: เด็กหนุ่มคนหนึ่งได้มาหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แล้วกล่าวว่า “ไฉ่ท่านเราะซะลูลลอฮฺ โปรดอนุญาตให้ผมทำซินาด้วยเถิด” ผู้คนจึงต่างหันมาตำหนิดูว่าเขาและบอกให้เขาหยุดพูดเช่นนั้น ท่านนบีได้กล่าวกับเด็กหนุ่มคนนั้นว่า **“ไหนเข้ามาใกล้ๆสิ”** เขาจึงขยับเข้าไปใกล้ท่านแล้วนั่งลง จากนั้นท่านก็กล่าวถามเขาว่า **“ท่านปรารถนาให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับมารดาของท่านหรือ?”** ชายคนนั้นตอบว่า “ไม่ครับ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ให้ฉันเป็นสิ่งพลีแก่ท่าน (เป็นสำนวนสาบาน)” ท่านนบีจึงตอบไปว่า **“คนอื่นเขาก็ไม่พึงปรารถนาให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับมารดาของพวกเขาเช่นกัน”** ท่านน

ปีได้ถามต่อว่า “ท่านปรารถนาให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับบุตรสาวของท่านหรือ?” เขาตอบว่า “ไม่ครับ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ให้ฉันเป็นสิ่งพลีแก่ท่าน” ท่านนบีจึงตอบไปว่า “คนอื่นเขาก็ไม่พึงปรารถนาให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับบุตรสาวของพวกเขาเช่นกัน” ท่านนบีได้ถามต่อว่า “ท่านปรารถนาให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวของท่านหรือ?” เขาตอบว่า “ไม่ครับ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ให้ฉันเป็นสิ่งพลีแก่ท่าน” ท่านนบีจึงตอบไปว่า “คนอื่นเขาก็ไม่พึงปรารถนาให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวของพวกเขาเช่นกัน” ท่านนบีได้ถามต่อว่า “แล้วท่านปรารถนาให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวของบิดาท่านหรือ?” เขาตอบว่า “ไม่ครับ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ให้ฉันเป็นสิ่งพลีแก่ท่าน” ท่านนบีจึงตอบไปว่า “คนอื่นเขาก็ไม่พึงปรารถนาให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวบิดาของพวกเขาเช่นกัน” ท่านนบีได้ถามต่อว่า “แล้วท่านปรารถนาให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือน้องสาวของมารดาของท่านหรือ?” เขาตอบว่า “ไม่ครับ ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ให้ฉันเป็นสิ่งพลีแก่ท่าน” ท่านนบีจึงตอบไปว่า “ผู้คนที่ไปพึงปรารถนาให้เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นกับพี่สาวหรือ

น้องสาวของมารดาของพวกเขาเช่นกัน” แล้วท่านนบีก็ได้วางมือบนตัวชายหนุ่มคนนั้น และกล่าวว่า “ไอ้อัลลอฮฺ โปรดอภัยในความผิดบาปของเขา โปรดชำระจิตใจของเขาให้สะอาด และโปรดรักษาอวัยวะเพศของเขาด้วยเถิด” จากนั้นชายหนุ่มคนนั้นก็ไม่มีท่าที่สนใจอะไรเช่นนั้นอีก (บันทึกโดย อะหมัด หะดีษเลขที่ 22211)

ท่านอิบนุ เราะอะญับ กล่าวว่า: "สมควรอย่างยิ่งที่ผู้ศรัทธาจะแสดงความเสียใจที่เขาได้พลาดโอกาสทำคุณความดีในเรื่องศาสนา ด้วยเหตุนี้ ผู้ศรัทธาจึงถูกสั่งให้ห้ามองผู้ที่เหนือกว่าเขาในเรื่องศาสนา และแข่งขันกันในการแสวงหาความดีทางศาสนาด้วยความอุตสาหะและพยายาม ดังที่อัลลอฮฺผู้ทรงสูงส่งได้ตรัสว่า:

﴿ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾ [المطففين: ٢٦]

ความว่า “และในการนี้บรรดาผู้แข่งขัน จงแข่งขันกันเถิด”
(อัล-มุกฏ็อฟฟีน: 26)

และเขาต้องไม่ชิงช้าหากจะมีผู้อื่นมาเข้าร่วมแข่งขันกับเขาในการทำความดี แต่ต้องพึงใจให้ผู้คนที่ทั้งหมดเข้าร่วมการแข่งขันนี้ และส่งเสริมพวกเขา นี่เป็นข้อเตือนใจที่เต็มเปี่ยมยิ่งสำหรับพี่น้องมิตรสหาย โดยที่เมื่อใดผู้หนึ่งก้าวขึ้นไปอยู่เหนือเขาในเรื่องการทำความดีทางศาสนา เขาก็ต้องพยายามเร่งตามให้ทัน และเสียใจในความบกพร่องของตนเองที่ยังเดินตามหลังพวกแนวหน้า มิใช่โอ้อวดพวกเขาในสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานให้ แต่ให้กวดขันและแสดงความยินดีกับพวกเขาพร้อมเสียใจต่อข้อบกพร่องของตนที่ยังล้าหลังจากกลุ่มแนวหน้า และสมควรที่ผู้ศรัทธาจะต้องมองตัวเองว่าบกพร่องอยู่เสมอ ยังไปไม่ถึงจุดสูงสุด เพื่อยังประโยชน์แก่เขาสองประการที่สำคัญ คือ หนึ่ง ความมูมานะในการแสวงหาคุณงามความดี และเพิ่มพูนอยู่เสมอ และสอง คือการที่ได้มองตนเองว่ายังไม่สมบูรณ์ สิ่งเหล่านี้จะส่งผลตามมาคือ เขาจะปรารถนาให้ผู้ศรัทธาคนอื่นเป็นคนดีมากกว่าเขา เพราะเขาไม่ยอมให้ผู้อื่นมีสภาพเหมือนเขา ดังที่เขาไม่ยอมให้ตัวเองมีสภาพเช่นนี้ ซึ่งเขาก็มูมานะที่จะปรับปรุงตัวเสมอ มุหัมมัด บิน วาสิอี ได้กล่าวแก่ลูกชายของ

ท่านว่า: 'สำหรับบิดาของเจ้านั้น ขออัลลอฮฺทรงอย่าให้มีคนแบบ
เขามากมายในหมู่มุสลิมเลย'

ดังนั้น ผู้ใดที่ไม่พอใจในสภาพของตนเอง แล้วเขาจะ
อยากให้มุสลิมคนอื่นเป็นเหมือนเขาได้อย่างไร! ตรงกันข้าม เขา
ต้องอยากให้มุสลิมคนอื่นมีสภาพที่ดีกว่าเขา และอยากให้
ตนเองมีสภาพที่ดีกว่าเดิม” (ญามิอุลอุลูม วัลหิกัม หน้า 148-
149)

ท่านอิบนุอับบาส เราะวะฎียัลลอฮุอันฮุม่า กล่าววว่า “ฉัน
ได้ผ่านอายะฮฺหนึ่งจากคัมภีร์ของอัลลอฮฺ และฉันปรารถนาเป็น
อย่างยิ่งที่จะให้คนทุกคนรับรู้สิ่งที่อายะฮฺนั้นกล่าวถึงเสมือนกับ
ที่ฉันได้รู้มา

ท่านอิหม่ามชาฟีอียฺ เราะวะหิมะฮฺสุลลอลฮฺ กล่าววว่า “ฉัน
ปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้ผู้คนเรียนรู้ศาสตร์นี้ โดยที่พวกเขาไม่ได้
อ้างอิงใดๆ ถึงฉันเลย”

والحمد لله رب العالمين،

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.